

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 11C/127/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8313204574
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Koščo
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2014:8313204574.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudcom JUDr. Marekom Koščom v právnej veci navrhovateľa M. Č., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, XXX XX M., právne zast. JUDr. Michalom Dribňákom, advokátom, Kpt. Nálepku 440, 068 01 Medzilaborce, proti odporcom 1) M.. C. Č., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XX, zast. kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Humenné 2) C.G. K., nar. XX.XX.XXXX, K. E. XX, právne zast. Mgr. Valérom Podolskim, advokátom, Námestie slobody 1, 066 01 Humenné, o zapretie otcovstva k maloletému dieťaťu, takto

rozhodol:

Súd návrh z a m i e t a.

Navrhovateľ je p o v i n n ý zaplatiť odporkyni v 2. rade trovy konania vo výške 366,25 eur, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Navrhovateľ je p o v i n n ý zaplatiť na účet Okresného súdu Humenné trovy štátu vo výške 214,80 eur, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ návrhom podaným na tunajší súd dňa 09.04.2013 žiadal určiť, že nie je otcom mal. C. Č., nar. XX.XX.XXXX.

Návrh odôvodnil tým, že s odporkyňou v 2. rade - matkou maloletej sa zoznámil v júni 2011 v Medzilaborciach, v období keď sa konal festival kultúry a športu. Ešte v deň zoznámenia, t.j. XX.XX.XXXX mali intímny pomer. Stretli sa ešte raz, a to dňa 02.07.2011, kedy rovnako mali intímny pomer. S odporkyňou v 2. rade nemali žiaden trvalejší vzťah, nespájali ich žiadne citové väzby ani spolu neplánovali budúcnosť. Asi po troch mesiacoch mu odporkyňa v 2. rade mu oznámila, že je tehotná. Až neskôr sa dozvedel, že v rozhodnom čase mala priateľa, pričom túto skutočnosť mu oznámila ona sama. S odporkyňou v 2. rade sa dohodli, že keď sa dieťa narodí, bude mať priezvisko po ňom, Č. a že potom sa spraví test otcovstva, či on je skutočne otcom maloletého dieťaťa. Situácia sa zmenila po narodení maloletej, odporkyne v 1. rade, teda po tom čo z jeho strany došlo k uznaniu otcovstva súhlasným vyhlásením rodičov. Vzhľadom k tomu, že odporkyňa v 2. rade mala v rozhodnom čase dlhodobý vzťah s iným mužom, ako aj skutočnosť, že nezáväzný intímny pomer bez toho, aby ho bližšie poznala, mala aj s ním, v ňom vyvoláva domnienky, že v rozhodnom čase mohla mať intímny vzťah i s iným mužom. Z tohto dôvodu podal návrh na zapretie otcovstva. Zároveň žiadal, aby súd vykonal dokazovania znalcom z odboru genetiky.

Odporkyňa s podaným návrhom nesúhlasila.

Súd vo veci nariadil pojednávanie.

Na pojednávani konanom dňa 07.11.2013 navrhovateľ na podanom návrhu trval, nakoľko si myslí, že nie je otcom mal. dieťaťa, pretože odporkyňa v 2. rade mala v rozhodnom čase priateľa. Síce súhlasil s tým, aby sa mal. dieťa volalo po ňom, no mal za to, že odporkyňa v 2. rade ho týmto postupom oklamala. S odporkyňou v 2. rade sa zoznámil na festival v Medzilaborciach v júni 2011 a mal s ňou pohlavný styk, a to v deň zoznámenia a asi týždeň potom mali znova intímny styk. Viackrát s odporkyňou v 2. rade intímny styk nemal. Potom zistil, že má priateľa, tak sa s ňou vôbec nestýkal. Asi v 3 mesiaci tehotenstva ho odporkyňa v 2. rade kontaktovala a oznámila mu, že je tehotná. Prišiel teda za odporkyňou v 2. rade, spoločne navštívili gynekologičku, ktorá im tehotenstvo odporkyne v 2. rade potvrdila. Zároveň sa dohodli, že dieťa bude nosiť jeho priezvisko a po pôrode si on dá spraviť testy DNA ohľadne otcovstva k maloletej. Po návrate z pôrodnice mu však odporkyňa v 2. rade oznámila, že krvnú skúšku si robiť nemusí. Preto podal návrh na tunajší súd a trvá na ňom.

Odporkyňa v 2. rade vo svojej výpovedi na pojednávani konanom dňa 07.11.2013 uviedla, že iný vzťah okrem navrhovateľa s nikým nemala ani neudržiavala. Rovnako nie je pravdou, že s navrhovateľom mala iba 2-krát pohlavný styk. Chodili spolu asi pol roka, spoznali sa v októbri 2010, a to v kaviarni v nákupnom centre Zemplín v Michalovciach a asi po mesačnej známosti mali intímny pomer. Ich vzťah a stretávanie trvalo asi do konca júla 2011. Následne sa rozišli, pretože si nerozumeli. V polovici augusta mu oznámila, že je tehotná, teda po tom, čo navštívila svoju ambulantnú gynekologičku. Aj kvôli dieťaťu chcela skúsiť žiť spolu, avšak navrhovateľ jej oznámil, že kvôli dieťaťu on s nikým nebude. Za mal. dcérou bol navrhovateľ raz v pôrodnici, inak o dieťa nejaví záujem. Taktiež boli spoločne na matrike zapísať otcovstvo, kde sám navrhovateľ navrhol, aby sa dieťa volalo Č., s čím ona súhlasila. Ďalej uviedla, že o žiadnych dohodách o krvných testoch nevie, ona sa s ním na ničom nedohodla.

Kolízny opatrovník mal. dieťaťa odporučil nariadiť znalecké dokazovanie znalcom z príslušného oboru.

Účastníci so znaleckým dokazovaním súhlasili.

Súd uznesením zo dňa 25.11.2013 č.k. 11C/127/2013-39 nariadil vo veci znalecké dokazovanie a vypracovaním znaleckého posudku poveril znalca z odboru genetika, odvetvie analýza DNA.

Súdom ustanovený znalec O.. P.. B. K., O.., vo svojom posudku č. 13/2014 doručenom tunajšiemu súdu dňa 07.04.2014 dospel na základe prevedenej analýzy 16-ich vzoriek DNA u matky, dieťaťa i označeného otca k záveru, že nie je možné vylúčiť otcovstvo navrhovateľa k mal. C. Č., pričom pravdepodobnosť otcovstva má číselnú hodnotu $W = 99,9999\%$ u obidvoch mal. detí. Otcovstvo M. Č. k dieťaťu, preto možno v tomto prípade pokladať za prakticky dokázané.

Súd v prejednávanej veci vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov a oboznámením sa s listinnými dôkazmi, najmä s rodným listom mal. dieťaťa, znaleckým posudkom č. 13/2014 znalca O.. P.. B. K., O...

Navrhovateľ, ktorý sa pojednávania nezúčastnil a ktorého jeho právny zástupca zo zdravotných dôvodov ospravedlnil, uviedol, že výsledky znaleckého dokazovania rešpektuje. Zároveň však právny zástupca navrhovateľa žiadal, aby odporkyni v 2. rade nepriznal právo na náhradu trov konania, pretože zo strany odporkyne v 2. rade nebola možná mimosúdna dohoda, ohľadne mimosúdne vykonaných testov DNA. Pokiaľ ide o trovy znaleckého dokazovania, navrhol, aby ich každý z účastníkov znášal sám.

Odporkyňa v 2. rade uviedla, že so závermi znaleckého dokazovania súhlasí, nemala voči nemu žiadne výhrady. Zároveň si uplatnila trovy konania.

Kolízny opatrovník poukazujúc na závery znaleckého dokazovania žiadal, aby súd návrh zamietol v celom rozsahu. Trovy konania si neuplatnil.

Podľa ustanovenia §84 Zákona o rodine, otcovstvo sa určuje na základe domnienok otcovstva ustanovených v tomto zákone súhlasným vyhlásením rodičov alebo rozhodnutím súdu.

Podľa us. § 93 ods. 1 Zákona o rodine; Muž, ktorého otcovstvo bolo určené súhlasným vyhlásením rodičov, môže otcovstvo pred súdom zaprieť do troch rokov odo dňa jeho určenia, len ak je vylúčené, že by mohol byť otcom dieťaťa; táto lehota sa neskončí pred uplynutím troch rokov od narodenia dieťaťa.

V súlade s § 120 ods. 1 O.s.p. účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Ak závisí rozhodnutie súdu od posúdenia skutočností, na ktoré treba odborné znalosti, ustanoví súd po vypočutí účastníkov znalca. Súd znalca vylúčne; znalcovi môže tiež uložiť, aby posudok vypracoval písomne. Namiesto výsluchu znalca môže sa súd v odôvodnených prípadoch uspokojiť s písomným posudkom znalca (§ 127 ods. 1 O.s.p.).

V danej veci sa navrhovateľ domáhal zapretia otcovstva k mal. C. Č., ktorá sa narodila odporkyni v 2. rade dňa 03.03.2012, pretože v rozhodnom čase mohla mať pomer aj s iným mužom, nakoľko v tom čase mala dlhodobý vzťah s iným mužom. Z vykonaného dokazovania súd mal za dostatočne preukázané, že navrhovateľ je otcom mal. C., odporkyne v 1. rade. V tomto konaní účastníci využili svoje zákonné právo a trvali na tom, aby otcovstvo navrhovateľa bolo potvrdené znalcom. Ten po vykonanom znaleckom dokazovaní vyslovil záver o praktickom preukázaní otcovstva označeného otca k mal. C. Č., a to s pravdepodobnosťou 99,9999 %. Účastníci voči znaleckému posudku a jeho záverom nemali námietky. Súd preto ďalšie dokazovanie vo veci nevykonával a návrh na zapretie otcovstva v celom rozsahu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Odporkyňa v 2. rade si uplatnila náhradu trov konania.

Trovy konania pozostávajú z trov právneho zastúpenia vo výške 366,25 eur. Súd priznal odporkyni v 2. rade právo na náhradu trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia za tieto úkony :

Podľa § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky MS SR 655/2004 Z.z.

(základná sadzba tarifnej odmeny za 1 úkon je 1/13 výpočtového základu)

za rok 2013 výpočtový základ 781 eur, 1/13	60,07eur
za rok 2014 výpočtový základ 804 eur, 1/13	61,85 eur
- prevzatie a príprava zastúpenia	60,07 eur
- vyjadrenie k návrhu zo dňa 23.05.2013	60,07 eur
- účasť na pojednávaní dňa 24.10.2013, odročené, 1/4	15,02 eur
- účasť na pojednávaní dňa 07.11.2013	60,07 eur
- vyjadrenie k ZP zo dňa 02.07.2014	61,85 eur
- účasť na pojednávaní dňa 22.09.2014	61,85 eur
- režijný paušál za rok 2013, á 7,81 eur x 4	31,24 eur
- režijný paušál za rok 2014, á 8,04 eur x 4	16,08 eur

Súčasne bol navrhovateľ z rovnakého dôvodu zaviazaný k povinnosti uhradiť trovy štátu vo výške 214,80 eur vzniknutých z titulu odmeny a náhrad hotových výdavkov za znalecké dokazovanie, a to v zmysle ustanovenia § 148 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého štát má podľa výsledkov konania proti účastníkom právo na náhradu trov konania, ktoré platil, pokiaľ u nich nie sú predpoklady pre oslobodenie od súdnych poplatkov. Celková odmena za znalecké dokazovanie činila sumu 414,80 eur, časť odmeny znalcovi bola vyplatená zo zloženej zálohy, ktorú zložil navrhovateľ v celkovej výške 200 eur a zvyšná časť v sume 214,80 eur bola vyplatená zo štátnych prostriedkov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Prešove, prostredníctvom tunajšieho súdu.

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané po uplynutí lehoty preto, že sa odvolateľ spravoval nesprávnym poučením súdu o lehote na podanie odvolania. Ak rozhodnutie neobsahuje poučenie o lehote na podanie odvolania, alebo ak obsahuje nesprávne poučenie o tom, že odvolanie nie je prípustné, možno podať odvolanie do 3 mesiacov od doručenia.

V podanom odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 OSP).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal nevyhnutné dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.)
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p).

Podľa § 251 ods.1 O.s.,p.; Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona;31) ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.